

BARCELONA

La plaça del Sol, discoteca a l'aire lliure

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Una discoteca a l'aire lliure. Això és la plaça del Sol del barri de Gràcia de Barcelona més o menys des de la mitjanit fins a la 1.30 de la matinada de dilluns, quan el toc de queda ja no serveix per dissuadir ningú. Uns quants centenars de joves allargassen la nit al seu aire, al seu ritme, lleugers de roba, xops de calor i desinhibits per l'alcohol i les ganes de marxa. Distància de seguretat inexistente, mascareta encara més inexistente i que surti el sol per on vulgui. Altaveus a tot drap i una bona

selecció de *hits*, llauners fent l'agost i resem perquè la sisena onada sigui tan sols un *farol*, una llicència poètica. “Però si estem tots vacunats, no siguis *waterparties!*” La Gisela i l'Aina ho tenen claríssim, també els seus nous amics amb camisa, pentinat i pectorals de surfers. Cotxes, motos i alguna furgoneta de la Guàrdia Urbana ja fa estona que circulen amunt i avall de Gràcia però ni un sol advertiment, ni una sola ronda informativa de dissuasió. Encerclats per les terrasses, els grups d'amics s'hi reuneixen amb la dolça companyia del famós got de plàstic per emportar i el no menys famós “Perdona, tens paper de fumar?” sempre a punt de solfa. Si pares l'orella i saps dissimular pots capturar un bon grapat de perles. Com aquest grup de noies que co-

**L'excusa
“No siguis
'waterparties'
que ja
estem tots
vacunats”,
diu una jove**

menten la campanya contra l'assetjament i les agressions sexuals difosa enguany per la festa major: “A Gràcia només sí és sí”.

De tant en tant, si t'hi fixes bé, veus alguna mascareta posada. La Idoya no vol prescindir-ne encara que això la faci desentonar entre la disbauxa. “Què et sembla que gairebé ningú la porti posada?” Arronsa les espatlles, no respon res gaire intel·ligible. A l'escenari del carrer Bailèn, Side Chick i Los Vecinos de Manué han fet desfilir un bon enfilall de versions. També a la plaça de la Vila, concert de Rumba Compays amb control d'accés, seients reservats i estricte aforament. Contrast massa sagnant amb el campí qui pugui de la plaça veïna. A l'hort urbà Ca la Trava de Travessera dos cartells t'adverteixen: “Vine amb

actitud positiva” i “*This place is not a tourist attraction*”. Tots els assistents n'han pres bona nota. Obren pas amb diligència quan un furgó i dues motos de la Urbana passen per allà, afluixen la marxa, miren i se'n van. Continua la festa i aquí pau i després glòria.

A la plaça del Sol si algú pronunciés el concepte *toc de queda*, marcià seria el més bonic que li dirien. Fins a quarts de dues no compareix la Guàrdia Urbana i l'efecte és immediat, gairebé efervescent, la plaça es buida amb pocs segons, oli en un llum, cap resistència, cap conat de rebel·lia, cap empenta, cap rampeu de porra inquieta. La música s'apaga, els llauners amb la cua entre les cames, la parella que ha lligat ja planeja on continuar el fabulós magreig. “Circulin, circulin”. —